

# MYSTICKÝ EGYPT



Olga  
Krumlovská

# Mystický Egypt

Vyšlo také v tištěné verzi

Vyrobeno pro společnost Palmknihy - eReading



**Olga Krumlovská**

**Mystický Egypt – e-kniha**  
Copyright © Fortuna Libri, 2020

Všechna práva vyhrazena.  
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována  
bez písemného souhlasu majitelů práv.

MYSTICKÝ  
EGYPT

# MYSTICKÝ EGYPT



Olga  
Krumlovská

 Fortuna  
Libri

Text © Olga Krumlovská, 2019

Ilustrace © Natalie Krumlovská, 2019

Cover design © Žofie Vránová, 2020

Ilustrace na obálce, předšládkách a na stranách 3, 11 a 47

© shutterstock/ Krystishka/ matrioshka/ Eroshka/ artform, 2020

Vydalo nakladatelství Fortuna Libri Publishing

[www.fortunalibri.cz](http://www.fortunalibri.cz)

Odpovědná redaktorka Nicole Škorpilová

První vydání

Tato kniha je fiktivní dílo. Jména, postavy, zaměstnání, organizace, místa a události, které vysloveně nespádají do veřejné domény, jsou buď výtvar autorčiny představivosti, nebo byly použity fiktivně. Jakákoliv podoba s žijícími či mrtvými osobami, událostmi a lokalitami je čistě náhodná.

Všechna práva vyhrazena

Žádná část této publikace nesmí být rozmnožována, ukládána v jakémkoliv vyhledávacím systému nebo přenášena v jakékoliv formě ani elektronickými, mechanickými, kopírovacími, nahrávacími a jinými prostředky bez předchozího souhlasu vydavatelů.

ISBN 978-80-754-6265-7 tištěná kniha

ISBN 978-80-754-6305-0 ePub

ISBN 978-80-754-6306-7 MOBI

ISBN 978-80-754-6307-4 PDF

# OBSAH

Úvod – Kněží z Atlantidy .....	7
Nejmocnější egyptští bohové .....	13
Posvátná zvířata a kult kočky .....	49
Léčitelství a mocné amulety .....	89
Božské horoskopy .....	111
Faraonové a jejich pyramidy .....	187
Tajemná města a pohřebiště .....	203
Příběhy od Rudého moře .....	219

# ÚVOD

## KNĚŽÍ Z ATLANTIDY

Zachránili se, když se bájná země propadla do moře. Tito nesmírně vzdělaní lidé se uchýlili do Egypta a přinesli s sebou vědomosti nejvyspělejší země té doby. Za svou slávu a obdiv, se kterými vzhlížíme k dávné egyptské civilizaci, vděčí říši faraonů právě jim – kněžím ze Sais. I když se tito kněží zasloužili o rozkvět Egypta, mnohá tajemství si velmi pečlivě chránili, předávali si je z pokolení na pokolení a byli vázání mlčenlivostí. Poznatky o Atlantidě by si nejspíš odnesli do hrobu, kdyby nebylo slavného řeckého myslitele Solóna a jeho příbuzného, ještě slavnějšího Platóna, který vše zaznamenal.

Solónovi se podařilo během svého pobytu v Egyptě vyprovokovat k vyprávění jednoho ze starých kněží Sonchise ze Sais. Šel na to lstí. Vyprávěl s velkým zanícením o svém Řecku, o jeho úžasné historii, vychvaloval svou zemi tak, až starý kněz nevydržel a začal povídat o zemi mnohem slavnější, mocnější a vyspělejší. Kněží pak dokonce ukázali Solónovi psané dokumenty, týkající se Atlantidy. Podle nich byla tato země 9 tisíc let před setkáním Solóna se Sonchisem obávanou velkou říší, která ohrožovala svými výboji celé Středomoří. Nejenže čile obchodovala se středomořskými přístavy,

ale pokoušela se i jednotlivé země podmanit. Nejspíš by se jí to podařilo, kdyby ji neodrazili Athéňané. Podle Platóna sídlila Atlantida za Herakleovými sloupy, což je dnešní Gibraltar, a byla velká jako Libye společně s Malou Asií. Kam jinam by se vešel tak obrovský ostrov než do Atlantiku? A nemohl být ani příliš vzdálený. Jak daleko by dopluli ti, kdo zkázu přežili, bez jídla a pití, když zachraňovali holé životy?

Teorií o bájně Atlantidě existuje mnoho, některé z nich jsou šílené, zejména ta o Atlantidě na Antarktidě. Nejvíce Atlanťanů se zachránilo v dnešním jižním Španělsku. Archeologové objevili v národním parku Doñana město přesně podle Platónova popisu, jak vypadalo hlavní město Atlantidy. Nebyla to ale pravá Atlantida, město si postavili zřejmě Atlanťané, kteří přežili, jako náhradu. Asi tak, jako si stavěli přistěhovalci v Americe svá evropská městečka a před název přidali New. Také atlantští kněží přišli do Egypta ze směru západní Sahary, a tak lze logicky vyloučit sever, východ a jih od Egypta jako směr, kde se mohla Atlantida nacházet. K tomu postačí selský rozum. Představte si, milý čtenáři, že se vám propadne země pod nohama do moře a vy si zachráníte holý život na nějaké bárce. Kam poplujete? Kde vylezete z vody po takovém šoku? Jistě na nejbližší pevninu! A tam budete bít hlavou o zem a děkovat bohům, že jste přežili. Nebo si řeknete: „Tak tady já nevylezu, nene! Popluju dál, abych zmátl za tisíce let historiky...?“ Vědcům někdy chybí obyčejný selský rozum a krapet znalostí z psychologie.

Podle mé teorie (taky jsem si nějakou udělala), jsou pozůstatky Atlantidy Kanárské a Azorské ostrovy. Na dně poblíž Azorských ostrovů byl v době velmi nedávné objeven a vy-



fotografován ve velké hloubce objekt, který svými rozměry a situováním podle světových stran odpovídá potopené pyramidě. Nabízí se otázka – je pyramida na dně moře starší než ty egyptské? Naučili Egypťany stavět pyramidy kněží z Atlantidy? Vzdálenost mezi Kanárskými a Azorskými ostrovy je menší než rozloha, jakou měl legendární ostrov mít. Mohly by to tedy klidně být vrcholky hor, které se z Atlantidy uchovaly. Tím by se vysvětlila záhada, proč původní obyvatelé Kanárských ostrovů Guančové byli vysocí modroocí blondýni, kteří žili horským životem a o námořnictví nic nevěděli. Odpovídali přesně popisu Platóna, jak Atlantané vypadali. Někdo by možná namítl, že by to mohli být potomci Vikingů! Jenže ti byli skvělí mořeplavci, zatímco domorodci z Kanárských ostrovů se plavit vůbec neuměli. Byli to horalé, žili v jeskyních a pásli své kozy. A další věc, která nahrává Kanárským ostrovům, je, že podnebí na Atlantidě bylo stabilní a úroda dvakrát do roka. Nemohu si tedy odpuštit ironickou poznámku, která se týká teorie, že Atlantida byla Antarktida. Pravda – počasí na Antarktidě je skutečně stabilní – ale úroda dvakrát do roka? Leda by se sklízely rampouchy... A také rostliny a plodiny, které Platón uvádí, naznačují, že ze všech nejrůznějších míst, kde všude mohla Atlantida být, jsou nejpravděpodobnější právě tyto ostrovy.

Zachránili se snad lidé vysoko v horách, které zůstaly trčet z oceánu jako ostrůvky? A žili tam izolovaní celá tisíciletí, protože se báli moře? „Bůh nás tady zapomněl,“ řekli kdy si původní obyvatelé Kanárských ostrovů Španělům, kteří ostrovy obsadili. Písmo Guančů nikdy nikdo nerozluštil, nepodobá se žádnému známému. Může to být snad písmo

atlantánské? A co Azorské ostrovy? Ty byly pusté a prázdné, když je Portugalci objevili. Jenže i tam archeologové našli důkazy o dávných civilizacích a dokonce jakési prastaré koleje v kameni, které vedly k moři. A tak podobně se poslední dobou objevují další a další zajímavé poznatky a nálezy, které ukazují na obrovský ostrov, který v těchto místech Atlantiku mohl být. Padla například i teorie, že si lodě starověku netroufaly za Herakleovy sloupy na oceán. Na mořském dně za Gibraltarem se našly prastaré kamenné kotvy z období opravdu dávných věků – možná až z dob Atlantidy. Ale ať už byla tato legendární říše kdekoliv, jedno je jisté – jedinečné poznatky této vzdělané a vyspělé civilizace s její zkázou neuhaslly, navázala na ně civilizace egyptská, která se stala stejně úžasnou, mocnou a na svou dobu vyspělou.

𐀀𐀁𐀂𐀃𐀄𐀅𐀆𐀇𐀈𐀉𐀊𐀋𐀌𐀍𐀎𐀏𐀐𐀑𐀒𐀓𐀔𐀕𐀖𐀗𐀘𐀙𐀚𐀛𐀜𐀝𐀞𐀟𐀠𐀡𐀢𐀣𐀤𐀥𐀦𐀧𐀨𐀩𐀪𐀫𐀬𐀭𐀮𐀯𐀰𐀱𐀲𐀳𐀴𐀵𐀶𐀷𐀸𐀹𐀺𐀻𐀼𐀽𐀾𐀿𐁀𐁁𐁂𐁃𐁄𐁅𐁆𐁇𐁈𐁉𐁊𐁋𐁌𐁍𐁎𐁏𐁐𐁑𐁒𐁓𐁔𐁕𐁖𐁗𐁘𐁙𐁚𐁛𐁜𐁝𐁞𐁟𐁠𐁡𐁢𐁣𐁤𐁥𐁦𐁧𐁨𐁩𐁪𐁫𐁬𐁭𐁮𐁯𐁰𐁱𐁲𐁳𐁴𐁵𐁶𐁷𐁸𐁹𐁺𐁻𐁼𐁽𐁾𐁿𐂀𐂁𐂂𐂃𐂄𐂅𐂆𐂇𐂈𐂉𐂊𐂋𐂌𐂍𐂎𐂏𐂐𐂑𐂒𐂓𐂔𐂕𐂖𐂗𐂘𐂙𐂚𐂛𐂜𐂝𐂞𐂟𐂠𐂡𐂢𐂣𐂤𐂥𐂦𐂧𐂨𐂩𐂪𐂫𐂬𐂭𐂮𐂯𐂰𐂱𐂲𐂳𐂴𐂵𐂶𐂷𐂸𐂹𐂺𐂻𐂼𐂽𐂾𐂿𐃀𐃁𐃂𐃃𐃄𐃅𐃆𐃇𐃈𐃉𐃊𐃋𐃌𐃍𐃎𐃏𐃐𐃑𐃒𐃓𐃔𐃕𐃖𐃗𐃘𐃙𐃚𐃛𐃜𐃝𐃞𐃟𐃠𐃡𐃢𐃣𐃤𐃥𐃦𐃧𐃨𐃩𐃪𐃫𐃬𐃭𐃮𐃯𐃰𐃱𐃲𐃳𐃴𐃵𐃶𐃷𐃸𐃹𐃺𐃻𐃼𐃽𐃾𐃿𐄀𐄁𐄂𐄃𐄄𐄅𐄆𐄇𐄈𐄉𐄊𐄋𐄌𐄍𐄎𐄏𐄐𐄑𐄒𐄓𐄔𐄕𐄖𐄗𐄘𐄙𐄚𐄛𐄜𐄝𐄞𐄟𐄠𐄡𐄢𐄣𐄤𐄥𐄦𐄧𐄨𐄩𐄪𐄫𐄬𐄭𐄮𐄯𐄰𐄱𐄲𐄳𐄴𐄵𐄶𐄷𐄸𐄹𐄺𐄻𐄼𐄽𐄾𐄿𐅀𐅁𐅂𐅃𐅄𐅅𐅆𐅇𐅈𐅉𐅊𐅋𐅌𐅍𐅎𐅏𐅐𐅑𐅒𐅓𐅔𐅕𐅖𐅗𐅘𐅙𐅚𐅛𐅜𐅝𐅞𐅟𐅠𐅡𐅢𐅣𐅤𐅥𐅦𐅧𐅨𐅩𐅪𐅫𐅬𐅭𐅮𐅯𐅰𐅱𐅲𐅳𐅴𐅵𐅶𐅷𐅸𐅹𐅺𐅻𐅼𐅽𐅾𐅿𐆀𐆁𐆂𐆃𐆄𐆅𐆆𐆇𐆈𐆉𐆊𐆋𐆌𐆍𐆎𐆏𐆐𐆑𐆒𐆓𐆔𐆕𐆖𐆗𐆘𐆙𐆚𐆛𐆜𐆝𐆞𐆟𐆠𐆡𐆢𐆣𐆤𐆥𐆦𐆧𐆨𐆩𐆪𐆫𐆬𐆭𐆮𐆯𐆰𐆱𐆲𐆳𐆴𐆵𐆶𐆷𐆸𐆹𐆺𐆻𐆼𐆽𐆾𐆿𐇀𐇁𐇂𐇃𐇄𐇅𐇆𐇇𐇈𐇉𐇊𐇋𐇌𐇍𐇎𐇏𐇐𐇑𐇒𐇓𐇔𐇕𐇖𐇗𐇘𐇙𐇚𐇛𐇜𐇝𐇞𐇟𐇠𐇡𐇢𐇣𐇤𐇥𐇦𐇧𐇨𐇩𐇪𐇫𐇬𐇭𐇮𐇯𐇰𐇱𐇲𐇳𐇴𐇵𐇶𐇷𐇸𐇹𐇺𐇻𐇼𐇽𐇾𐇿𐈀𐈁𐈂𐈃𐈄𐈅𐈆𐈇𐈈𐈉𐈊𐈋𐈌𐈍𐈎𐈏𐈐𐈑𐈒𐈓𐈔𐈕𐈖𐈗𐈘𐈙𐈚𐈛𐈜𐈝𐈞𐈟𐈠𐈡𐈢𐈣𐈤𐈥𐈦𐈧𐈨𐈩𐈪𐈫𐈬𐈭𐈮𐈯𐈰𐈱𐈲𐈳𐈴𐈵𐈶𐈷𐈸𐈹𐈺𐈻𐈼𐈽𐈾𐈿𐉀𐉁𐉂𐉃𐉄𐉅𐉆𐉇𐉈𐉉𐉊𐉋𐉌𐉍𐉎𐉏𐉐𐉑𐉒𐉓𐉔𐉕𐉖𐉗𐉘𐉙𐉚𐉛𐉜𐉝𐉞𐉟𐉠𐉡𐉢𐉣𐉤𐉥𐉦𐉧𐉨𐉩𐉪𐉫𐉬𐉭𐉮𐉯𐉰𐉱𐉲𐉳𐉴𐉵𐉶𐉷𐉸𐉹𐉺𐉻𐉼𐉽𐉾𐉿𐊀𐊁𐊂𐊃𐊄𐊅𐊆𐊇𐊈𐊉𐊊𐊋𐊌𐊍𐊎𐊏𐊐𐊑𐊒𐊓𐊔𐊕𐊖𐊗𐊘𐊙𐊚𐊛𐊜𐊝𐊞𐊟𐊠𐊡𐊢𐊣𐊤𐊥𐊦𐊧𐊨𐊩𐊪𐊫𐊬𐊭𐊮𐊯𐊰𐊱𐊲𐊳𐊴𐊵𐊶𐊷𐊸𐊹𐊺𐊻𐊼𐊽𐊾𐊿𐋀𐋁𐋂𐋃𐋄𐋅𐋆𐋇𐋈𐋉𐋊𐋋𐋌𐋍𐋎𐋏𐋐𐋑𐋒𐋓𐋔𐋕𐋖𐋗𐋘𐋙𐋚𐋛𐋜𐋝𐋞𐋟𐋠𐋡𐋢𐋣𐋤𐋥𐋦𐋧𐋨𐋩𐋪𐋫𐋬𐋭𐋮𐋯𐋰𐋱𐋲𐋳𐋴𐋵𐋶𐋷𐋸𐋹𐋺𐋻𐋼𐋽𐋾𐋿𐌀𐌁𐌂𐌃𐌄𐌅𐌆𐌇𐌈𐌉𐌊𐌋𐌌𐌍𐌎𐌏𐌐𐌑𐌒𐌓𐌔𐌕𐌖𐌗𐌘𐌙𐌚𐌛𐌜𐌝𐌞𐌟𐌠𐌡𐌢𐌣𐌤𐌥𐌦𐌧𐌨𐌩𐌪𐌫𐌬𐌭𐌮𐌯𐌰𐌱𐌲𐌳𐌴𐌵𐌶𐌷𐌸𐌹𐌺𐌻𐌼𐌽𐌾𐌿𐍀𐍁𐍂𐍃𐍄𐍅𐍆𐍇𐍈𐍉𐍊𐍋𐍌𐍍𐍎𐍏𐍐𐍑𐍒𐍓𐍔𐍕𐍖𐍗𐍘𐍙𐍚𐍛𐍜𐍝𐍞𐍟𐍠𐍡𐍢𐍣𐍤𐍥𐍦𐍧𐍨𐍩𐍪𐍫𐍬𐍭𐍮𐍯𐍰𐍱𐍲𐍳𐍴𐍵𐍶𐍷𐍸𐍹𐍺𐍻𐍼𐍽𐍾𐍿𐎀𐎁𐎂𐎃𐎄𐎅𐎆𐎇𐎈𐎉𐎊𐎋𐎌𐎍𐎎𐎏𐎐𐎑𐎒𐎓𐎔𐎕𐎖𐎗𐎘𐎙𐎚𐎛𐎜𐎝𐎞𐎟𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖𐝗𐝘𐝙𐝚𐝛𐝜𐝝𐝞𐝟𐝠𐝡𐝢𐝣𐝤𐝥𐝦𐝧𐝨𐝩𐝪𐝫𐝬𐝭𐝮𐝯𐝰𐝱𐝲𐝳𐝴𐝵𐝶𐝷𐝸𐝹𐝺𐝻𐝼𐝽𐝾𐝿𐞀𐞁𐞂𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞯𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟯𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠯𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡯𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢯𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣯𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤯𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥯𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦯𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧯𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨯𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩯𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪯𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬯𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯯𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏



NEJMOCNĚJŠÍ  
EGYPTŠTÍ BOHOVÉ



V žádné mytologii nenajdeme tak složitý systém bohů a démonů jako ve starém Egyptě. Propletenec legend a bájí je natolik zamotaný, že i samotní odborníci na tuto problematiku mají občas co dělat, aby se orientovali. Ne vždy se jim to však daří. A není divu. Mohou za to egyptští kněží, kteří si rádi pohrávali s osudy posvátných postav, jak se jim to právě hodilo. Uctívání bohové se měnili i podle vůle panovníka, který právě zasedl na trůn, lišili se od generace ke generaci a dokonce i od vesnice k vesnici. Někteří z bohů časem zanikli, aby byli opět vzkříšeni a posléze opět zapomenuti, jiní zase s malými úpravami přežili tisíciletí. Jaký byl základ mytologie?

## DEVATERO BOHŮ

Devatero bylo významným společenstvím egyptských bohů. Představovalo skupinu devíti nejvýznamnějších bohů, znamenalo však také obecné společenství všech bohů. Devatero bohů postupně stvořilo celý svět. Ve starověkém Egyptě označovala číslice 3 plurál. Číslice 9, tedy 3 x 3, znamenala velké množství nebo všechno (tj. všichni bohové). Hlavním devaterem bohů bylo Velké devatero bohů z Iumu (řeky Héliopolis). Nejprve byl prabůh Atum. Atum byl někdy ztotožněn s bohem Re (Re-Atum, Atum-Ra). Po jeho samooplození vznikla první dvojice – bůh vzduchu Šu a bohyně Tefnut. Z jejich spojení povstala další dvojice Geb (země) a Nut (nebeská klenba). Potomky Geb a Nut jsou Usir (Osiris), Sutech (Seth), Eset (Isis) a Nebthet (Nephtys). K devateru

byl přiřazen Hor (Haruer), syn Usirův a Esetin. V Textech pyramid lze nalézt Velké devatero, Malé devatero, Obojí devatero či Sedm devater. Devatero se stalo hlavním společenstvím bohů, složení skupiny se ale měnilo. Různé varianty složení Devatera existovaly v místních náboženských kultech. Hlavní bůh daného místa stál většinou v čele, místo boha Re. Dokonce se měnil i počet bohů v Devateru. Symbolicky devatero obsáhlo všechny bohy uctívané ve starověkém Egyptě. Důležité postavení měla Trojice bohů. Trojice znamenala rodinu. Nejznámější trojici tvořil otec – Usir, matka – Eset a syn – Hor.

Toto jsou jen někteří z nejuznávanějších bohů starého Egypta...

### **AKER**

Bůh země Aker byl zosobněním východního a západního horizontu, které znázorňovaly vchod a východ z podsvětí. Bohyně Aker byla znázorněna dvěma lvy sedícími k sobě zády nebo pruhem země se lví nebo lidskou hlavou na každém konci, jednou otočenou k východu a druhou k západu.

### **AMENTET**

Byla staroegyptskou bohyní západu. Byla zobrazována jako žena v bílých šatech a na hlavě měla sedícího sokola. Ač nebyla nikdy oficiálně uctívána, zmínky o ní se objevují v mnoha chvalozpěvech i v pasážích Egyptské knihy mrtvých. Byla bohyní zemí na západ od Egypta, reprezentovala



těž nekropole západně od Nilu. Byla družkou boha Aqena, který byl průvodcem Rea na jeho každodenní plavbě podsvětím a ochráncem jeho noční lodi Meseket.

## **AMON**

V období Nové říše získal Amon nejvyšší postavení mezi bohy. Takového významu nabyl zejména díky úspěchu thébských vládců, kterým se po období rozvratu podařilo znovu sjednotit Egypt a celý jej ovládnout. Na Bílé kapli faraona Senusreta I. v Karnaku je popisován Amon jako „král bohů“. Významné postavení získal Amon také díky sloučení se starobylým slunečním bohem Reem, a tak vznikl nám známý bůh bohů Amon-Re. Jméno Amon znamená „Skrytý“, byl obvykle znázorňován v lidském těle s korunou s dvojicí vysokých per. Byl také představován jako beran s rohy směřujícími dovnitř, k hlavě. Jeho manželkou byla supí bohyně Mut a jejich potomkem byl měsíční bůh Chonsu.

## **AMUNET**

Je v egyptské mytologii první bohyně. Je členkou Osmera a partnerkou boha Amona. Ve 12. dynastii byla zastíněna bohyní Mut, přesto byla uctívána zvláště v okolí Vesetu (Théb) jako ochránkyně faraona.

## **ANAT**

Bohyně války Anat chránila faraona v bitvě. Proto byla znázorňována s kopím, oštěpem a štítem. Anat nosila také vysokou korunu nahoře zdobenou pery. Pochází ze Syropalestiny – byla bohyní Kannanejců a Feničanů. Bohyně Anat byla

sestrou nebo dokonce manželkou nejvyššího boha Féničanů Baala. Tato bohyně je důkazem toho, že Egypťané přijímali také některá božstva okolních národů.

## **ANUP**

Anup byl starověký bůh balzamování a hřbitovů v době počátků Staré říše, než se stal bohem mrtvých Usir. Jemu náležely modlitby za přechod zesnulých do posmrtného života. I později pomáhal při rozsudcích smrti a doprovázel zesnulé k trůnu Usira – k rituálu vážení srdcí. Anup byl znázorňován jako šakal nebo muž se šakalí hlavou. Kněží, kteří připravovali těla k pohřbu, nosili šakalí masky představující tohoto boha.

## **ASTARTE**

Tato bohyně se velmi podobá bohyni Anat. Je také spojována s válkou, především s koňmi a válečnými vozy, a proto k ní byly vznášeny prosby o ochranu panovníka ve válce. Do období 18. dynastie se o jejím kultu v Egyptě nevyskytuje žádná zmínka. Obvykle byla zobrazována jako nahá žena s korunou atef nebo s býčími rohy na hlavě, jak jede na koni. Byla považována za manželku Sutecha a dceru Rea nebo Ptaha.

## **AŠ**

Aš je starověký egyptský bůh oáz a vinic západního Nilu. Byl uznáván zejména jako bůh kmenu Libu a Tinhu, kteří byli zvaní jako „lidé oázy“. Následně byl znám jako „Pán Libye“. V egyptské mytologii byl Aš přisuzován k Setovi,

bohu pouští. První známá zmínka o Ašovi pochází z období 2. dynastie, kdy byl uctíván jako ochránce královského majetku (z důvodu spojení se Setem) a v Dolním Egyptě se stal ochráncem královské rodiny. Byl velmi uctíván až do 26. dynastie. Je zobrazován jako muž s hlavou některého pouštního tvora lva, supy, jestřába, hada nebo má hlavu neznámého zvířete, kterou mívá také Set.

## **ATUM**

Atum byl samozplozeným bohem stvořitelem, který povstal z pravod chaosu Num, aby vytvořil prvotní pahorek země a dal vzniknout prvkům ve vesmíru. Jako hlava tzv. Enneady (Devatera bohů) měl titul „Pán hranic oblohy“. Jeho kulturním střediskem byla Héliopole. Atum byl často spojován s královskou mocí a věřilo se, že právě on vynáší mrtvé panovníky z pyramid ke hvězdám. Později začal být ochráncem všech zesnulých na jejich cestě k posmrtnému životu.

## **BABA**

Egyptané věřili, že Baba zabíjí lidi a živí se jejich vnitřnostmi. Tento bůh byl spojován s agresivitou – zejména panovníků. To Baba je hnán ke krutosti. Věřilo se, že tento bůh ovládá hady, dokáže zastavit jejich útok, ovládá temnotu a rozbouřené vody. Byl znázorňován jako pavián.

## **BASTET**

Bohyně Bastet byla ztělesnění rafinované ženskosti. Tak jako u každé ženy či kočky, v jejíž podobě bývala zobrazována, i u Bastet se za jejím klidem skrýval netušený temperament,

který ji mohl změnit v obávané stvoření. Původně se jednalo jen o místní božstvo – bohyně Bastet chránila město Tell el-Basta ležící v severovýchodní deltě. Díky prohlubování vztahů mezi jednotlivými oblastmi země se Bastet stávala známější. První svatyně bohyně Bastet vznikla v Tell el-Bastě v období Staré říše za vlády Pepiho I. Velkého významu se těšila zejména za vlády 22. dynastie, která pocházela z tohoto města a zvolila si ho jako své rezidenční město.

### **BEHDETEJ**

Je staroegyptský bůh a současně ochranný symbol užívaný od nepaměti panovníkem. Tento bůh byl znázorňován nejprve v podobě sokola, později jako okřídlená sluneční koule. V době Staré říše byl nazýván Behdet, což je odvozeno od egyptského slova behedu – trůn. Měl tedy úzký vztah k trůnnímu místu panovníka, byl zobrazován nad hlavou krále jako symbol jeho moci a nedotknutelnosti, v pozdějších dobách se objevuje symbol tohoto boha nad vstupem do posvátných míst. Od Střední říše se jméno mění na Behdetej.

### **BES**

Byl to takový lidový bůžek – trpaslík se lvími rysy. V období Staré říše o něm není žádná zmínka a ani za Střední říše ještě nebyl příliš známý. Jeho ochranné síly se lid začal dovolávat až v období Nové říše a postupně se stal Bes plnohodnotným bohem a začaly se mu stavět svatyně. Od vlády 6. dynastie se na stěnách některých hrobů objevují roztančené postavičky, které jsou tomuto bohovi podobné. V období Nové říše byl oblíben zejména řemeslníky v Dér el-Medíně.

## **DUAMUTEF**

Je to pohřební bůh, jeden ze čtyř synů Horových. Je bohem spojovaným s jednou ze světových stran – východem, s východním větrem a také s ochranou těla zemřelého – jeho žaludku, vyjímaného při balzamovacích obřadech a ukládaného do kanopy s uzávěrem v podobě hlavy Duamutefa. Zobrazován byl zpravidla jako pes nebo šakal, někdy měl i zcela lidskou podobu.

## **ESET**

Stejně jako Hathor byla i Eset bohyní matkou, byla to matka Hora. Eset kojící Hora v podobě bronzových sošek z Pozdního a Řecko-římského období, připomíná křesťanské ikony matky s dítětem. Eset byla znázorňována s hlavou ozdobenou trůnem nebo slunečním kotoučem, rámovaným kravími rohy. Často byla také vyobrazována s velkými ochrannými křídly. Eset byla součástí Enneady v Héliopoli jako manželka Usira a matka Hora. Její nejznámější kultovní centrum leželo na ostrově Fílé – na jižní hranici Egypta blízko Asuánu. Eset byla úzce spojena s kouzelnictvím a magií. V mýtech se často mluví o její schopnosti léčit a přeměňovat se do jakékoliv podoby, kterou právě potřebuje. Eset měla dvě důležité úlohy – byla „Velkou bílou prasnicí z Héliopole“ a „Eset-krávou“, která způsobila zrození svatého býka Api-se z Memfidy. Její uctívání se rozšířilo za hranice Egypta do Sýrie, Palestiny, Řecka i po celém Římském impériu. Byla uctívána až do příchodu křesťanství.

## **GEB**

Jako božské zosobnění země byl Geb bohem úrody. Proto byl někdy zobrazován v zelené barvě s květinami vyrůstajícími z jeho těla, ale často byl také znázorňován ležící pod ohnutým tělem bohyně oblohy Nut. V mýtu O stvoření Héliopole byli Geb a Nut dětmi boha Šua a bohyně Tefnut. Byli to milenci, které jejich otec Šu (bůh vzduchu) násilím rozdělil. Geb byl také zobrazován v lidském těle, někdy se vztyčeným pyjem. Geb příležitostně nosil červenou korunu Dolního Egypta, ale častěji míval hlavu ozdobenou bílou husou. Jeho dcera Eset byla proto občas označována jako „Husí vejce“. I ona měla – stejně jako Šu – ke Gebovi záporný vztah. Zemětřesení považovali staří Egyptané za Gebův smích.

## **HAPI**

Hapi byl staroegyptský bůh záplav a úrodnosti. Jeho každoroční záplavy na řece Nil přinášely do polí bahno, které bylo důležité pro bohatou úrodu. Jeho jméno znamená v překladu „plynoucí“, což odkazuje na řeku Nil, která se v předdynastické době mohla jmenovat Hapi. Někdy byl dokonce nazýván Pánem Nilu nebo Pán ryb a vodních ptáků. Hapi je zobrazován jako muž s dlouhými vlasy, falešným vousem, velkým břichem a prsy, které znázorňovaly plodnost Nilu. Jeho kůže měla modrou nebo zelenou barvu připomínající vodu. Ostatní součásti jeho zobrazení se měnily v závislosti na regionu. V Dolním Egyptě byl vyzdoben rostlinami papyru a doprovázen žábami, které se v regionu vyskytovaly a byly jeho symbolem. Zatímco v Horním Egyptě byl zpodobňován s rostlinou lotosu a krokodýly. Hapi byl často zobrazen,

jak nese jídlo či vylévá vodu z amfory. Mohl být vyobrazen také jako hroch. Při párování božstev se začal Hapi objeovat s manželkou jménem Meret, mnohem častěji však byla za jeho manželku považována ochranná bohyně země: v Horním Egyptě Nechet a v Dolním Egyptě Vadzet. V pozdějších dobách mu byla za manželku přisouzena Naunet.

Nilské záplavy byly nazývané „Hapiho příchod“. Díky úrodnosti byl považovaný za pečujícího otce, rovněž byl brán jako „přítel Geba“, boha země. Věřilo se, že Hapi žije v jeskyni u pramene Nilu, který se nacházel blízko Asuánu. Kult Hapiho byl uctíván hlavně na ostrově Elefantina. Zdejší kněží prováděli rituály, aby zajistili každoroční úrodné záplavy. Během 19. dynastie byl Hapi často zobrazován jako pár postav, které drží stonek dvou rostlin, reprezentujících Dolní a Horní Egypt – papyrus a lotos. Tato symbolika je často zachycena na podstavcích sedících soch faraonů.

## **HATHOR**

Bohyně matka Hathor, byla spojována s láskou, plodností, hudbou, tancem a také alkoholem. Někdy byla znázorňována ve tvaru krávy nebo jako žena s kravskými rohy. Pokud byla zobrazena v lidském těle, mohla mít hlavu zdobenou kravskými rohy, rámuujícími sluneční kotouč, nebo se sokolem sedícím na náhrdelníku. Byla také bohyní oblohy – byla považována za obrovskou krávu rozkročenou nad nebesy, jejíž nohy vyznačují čtyři základní body. V různých podobách byla Hathor ctěna jako „Paní západu“, „Paní západního pohoří“, „Paní města Byblu“, „Paní tyrkysu“ a „Paní fajánsu“. „Západ“ nebo „západní pohoří“ odpovídá západu slunce

a v analogii říší mrtvých. Byblos bylo přístavní město na libanonském pobřeží, které mělo velký význam pro egyptský obchod. Dováželo se sem především cedrové dřevo, protože v Egyptě nerostly stromy vhodné pro stavbu lodí a velkých budov.

Stejně jako Eset byla Hathor považována za matku soko-  
lího boha Hora a také za matku krále, který byl ztotožňován  
s Horem. Její jméno znamená „Horův dům“. Nápisy v Ho-  
rově chrámu v Edfu se zmiňují o svatbě Hathor s Horem.  
Hathor v podobě krávy bývá občas znázorněna při kojení  
krále, kterému se takový způsob výživy velmi líbí. Příkla-  
dem je socha faraona 18. dynastie Amenhotepa II. (1427–  
1400 př. n. l.) nalezená v Dér el-Bahrí. Hlavním kultovním  
centrem bohyně Hathor byla Dendera. Slavnosti na její po-  
čest byly poměrně zhýralé. Znakem jejího kultu bylo sistrum  
(chřestítka), kterým se při rituálech potrášalo. V Dendeře se  
zachoval chrám datovaný do Řecko-římského období, který  
je zasvěcen triádě Hathor, Hor a Ihej – Hathorin syn, chřestí-  
cí sistrum na její počest.

## **HEH**

Je to egyptský bůh prostoru a času. Patřil do skupiny Osme-  
ra. Představoval nekonečnost vzdušného prostoru a času, byl  
uctíván jako dárce nesmrtelnosti, později byl bohem větru.  
V této funkci byl spojován s bohem vzduchu Šuem. Za man-  
želku měl bohyni Hauhet. Egyptané ho zobrazovali v lidské  
podobě s hlavou žáby, někdy jako paviána, který zdraví vy-  
cházející Slunce. Také nosil posvátný symbol života anch  
a v každé ruce palmový list.